

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. III Wydział Karny

z dnia 04 grudnia 2017 r.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2016 r. została zawarta umowa dzierżawy nr (...) pomiędzy (...) W. – Zakładem (...) w D. M. (...) W. a R. L. (1) (...) Usługi Budowlano – (...). Przedmiotem umowy jest grunt zabudowany o powierzchni 178,50 m² położony w W. przy ul. (...) AK (...) 5. Powierzchnia użytkowa pawilonu wynosi 154,88 m², w tym 129,62 m² parter, 14,20 m² piwnica oraz 11,06 m² powierzchnia pozostała. Nieruchomość została wydierzawiona z przeznaczeniem na organizację eventów okolicznościowych (§ 1 ust. 1 i 2 umowy). Strony ustaliły okres dzierżawy od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia 28 kwietnia 2019 r. (§ 2 ust. 1 umowy).

Dowód: umowa dzierżawy nr (...) – k. 49-53.

Lokal położony przy ul. (...) AK (...) 5 w W. wymagał przeprowadzenia prac remontowych oraz przystosowania go do organizacji imprez. Po przeprowadzeniu niezbędnych prac pierwsza zamknięta impreza odbyła się 24 czerwca 2016 r. Była to impreza dla rodziny i znajomych. Pierwsza komercyjna impreza odbyła się w połowie sierpnia 2016 r. Działalność gospodarczą prowadzi R. L. (2), zaś T. L. pomaga mu w prowadzeniu lokalu Fabryka (...) oraz nadzoruje prawidłowy przebieg organizowanych przyjęć. W większości wypadków to T. L. jest obecny podczas imprez organizowanych w tym lokalu. Imprezy tam organizowane mają charakter zamknięty. Z reguły uczestniczy w nich około 40 osób. Aby lokal nie był uciążliwy dla sąsiadów zamontowano w nim maty wygłuszające, kraty perforowane, a także zastosowano wełnę wygłuszająco-izolacyjną. Szyby są specjalnie pogrubione, a głośniki są skierowane w stronę szkoły, a nie bloków mieszkalnych. Dodatkowe drzwi zostały zrobione w grudniu 2016 r. lub w styczniu 2017 r.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego T. L. – k. 13-14, 39-40, kserokopie faktur VAT – k. 66-71, notatka urzędowa – k. 10.

W okresie od 01 czerwca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. Stołeczne S. Kierowania Komendy Stołecznej Policji odnotowało 12 zgłoszeń, gdzie wskazywano miejsce zdarzenia jako ulicę (...) AK (...) 5. W większości przypadków były to zgłoszenia anonimowe. Jako przyczynę zgłoszenia wskazywano m.in. głośną muzykę, spożywanie alkoholu przez imprezowiczów wokół lokalu, głośny przebieg imprez w lokalu, krzyki osób znajdujących się przed lokalem, głośne zachowanie osób znajdujących się w budynku. Ostatnie zgłoszenie miało miejsce 11 grudnia 2016 r., o godz. 00:00:43. Jako przyczynę interwencji wskazano zakłócanie porządku publicznego („bardzo głośna muzyka z pubu”). Według informacji posiadanych przez Wydział Prewencji Komendy Rejonowej Policji W. II we wskazanym powyżej okresie odnotowano łącznie 11 interwencji pod adresem ul. (...) AK (...) 5, z czego dziewięć interwencji dotyczyła zakłócania ciszy nocnej, jedna interwencja dotyczyła dwóch dziewczyn rozrabiających na ulicy oraz jedna interwencja dotyczyła trzech mężczyzn o nieustalonej tożsamości ganiających się po ulicy z kijami bejsbolowymi.

Dowód: informacja ze Stołecznego S. Kierowania (...) k. 54-57; informacja z Wydziału Prewencji (...) W. II – k. 59, zeznania D. N. (1) – k. 5, 40-41, zeznania M. W. – k. 73-74.

W dniu 11 grudnia 2016 r. około godziny 01:00 D. N. (1) zadzwoniła na numer alarmowy 112, gdyż w lokalu Fabryka (...) przy ul. (...) AK (...) 5

w W. odbywała się głośna impreza, która rozpoczęła się około godziny 19:00-20:00. Słyszał muzykę, basy, krzyki, a także inne hałasy towarzyszące tego typu spotkaniom. Hałasy te były na tyle uciążliwe, iż D. N. (1) zdecydowała

się wezwać Policję. Na miejsce przyjechał patrol Policji. Przybyły na miejsce funkcjonariusz Policji stwierdził, iż na zewnątrz lokalu wydobywa się hałas. Słysząc było także basy.

Dowód: zeznania D. N. (1) – k. 5 i 40-41, zeznania Ł. W. – k. 52, 73, notatka urzędowa – k. 1 oraz 10.

W 2017 r. sytuacja uległa znacznej poprawie i sąsiedztwo lokalu Fabryka (...) nie jest uciążliwa dla mieszkańców okolicznych bloków, albowiem od około pół roku nie ma żadnych interwencji lub skarg dotyczących tego miejsca.

Dowód: zeznania D. N. (1) – k. 5, 40-41, zeznania M. W. – k. 73-74.

T. L. urodził się (...) w W.. Posiada wykształcenie średnie. Obecnie studiuje zarządzanie i dowodzenie na Akademii (...) (poprzednio: Akademia Obrony Narodowej). Nie pracuje zawodowo, jednakże pomaga swojemu ojcu w prowadzeniu działalności gospodarczej – firmy Fabryka (...). Jest kawalerem. Nie posiada dzieci ani innych osób na utrzymaniu. Nie leczyl się psychiatrycznie lub odwykowo.

Dowód: dane osobopoznawcze – k. 39, wyjaśnienia T. L. – k. 40-41.

Na etapie czynności wyjaśniających obwiniony **T. L.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że działalność gospodarczą w lokalu przy ul. (...) AK (...) 5 prowadzi jego ojciec R. L. (1). Obwiniony natomiast pomaga mu oraz nadzoruje prawidłowy przebieg organizowanych przyjęć. Zdaniem obwinionego prowadzona działalność nie zakłóca spokoju nocnego D. N. (1), ponieważ lokal został wygłuszony, zostały zamontowane m.in. specjalne maty wygłuszające. Głośniki są zwrócone na stronę niezamieszkałą. Zostały wstawione dodatkowe drzwi tak, aby osoby wychodzące na zewnątrz lokalu wychodziły na stronę niezamieszkałą, a nie na ul. (...) AK (...). Obwiniony wyjaśnił również, że inni mieszkańcy sąsiednich budynków nie zgłaszali uwag co do prowadzonej działalności gospodarczej. Zdaniem obwinionego dokłada on wszelkich starań, aby żyć w zgodzie z mieszkańcami. Elewacja budynku zostało odnowiona, a wokół budynku utrzymywany jest porządek. Dyrektor sąsiedniej szkoły również nie ma zastrzeżeń co do funkcjonowania lokalu w pobliżu. W ocenie obwinionego spokój D. N. (1) nie jest zakłócany również dlatego, iż nie może ona spać także w dni powszednie oraz niedziele, kiedy to nie są organizowane imprezy. Świadczy o tym włączone światło, a także jej nocne spacery z psem (wyjaśnienia – k. 13-14). W toku postępowania sądowego obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz podtrzymał uprzednio składane wyjaśnienia. Obwiniony wyjaśnił dodatkowo, że miasto wyraziło zgodę na organizowanie takich imprez, ponieważ lokal jest wydzierżawiony z ZGN (...). W umowie wskazano, że lokal został wydzierżawiony na organizację eventów okolicznościowych. Obwiniony nie zgadza się z treścią zarzutu, ponieważ umowa obowiązuje od 29 kwietnia 2016 roku. Fizycznie obiekt został wydany 16 maja 2016 roku, natomiast dopiero na początku czerwca zaczął się remont i trwał około 3 tygodnie. Pierwsza impreza odbyła się 24 czerwca 2016 roku i była to impreza z okazji otwarcia dla bliskich i znajomych. Pierwsza komercyjna impreza miała miejsce dopiero w połowie sierpnia 2016 roku. Obwiniony podkreślił, że działalność gospodarczą prowadzi jego ojciec R. L. (1), a on pomaga w prowadzeniu tej działalności. W większości wypadków to obwiniony jest w lokalu, ale jego ojciec też się pojawia. Imprezy są organizowane tylko w piątek i w sobotę, i to nie co weekend. To nie są imprezy otwarte, one oscylują w granicach maksymalnie 60 osób, przeważnie są to imprezy na 40 osób. Budynek ten to pawilon wolnostojący parterowy, który został przygotowany i wygłuszony na cele prowadzonej działalności. Po lewej stronie tego obiektu jest szkoła, a po prawej wielorodzinny budynek mieszkalny. Ponadto obwiniony wyjaśniał, że nie odpowiada za muzykę, on ją ścisza, ale są grupy organizujące imprezy. Obwiniony zakłada blokady, żeby oni nie przekraczali pewnej głośności, ale można to ominąć. Organizatorem są ludzie, którzy wynajmują lokal. Obwiniony nad tym czuwa, ponadto zatrudniona jest ochrona, która stara się też zapobiegać pewnym zachowaniom. W tamtym okresie były jedne drzwi frontowe od strony ulicy i ludzie jak wychodzili i czekali na taksówkę to rozmawiali. Obwiniony napisał do ZGN prośbę o zgodę na stworzenie drzwi od strony szkoły. Mieszkańcy przychodzili i mówili, że to bardzo pomogło. Obwiniony wyjaśnił także, iż na początku działalności zdarzały się wizyty Policji. W dniu 24 czerwca dwa albo trzy razy przyjechała Policja, ale to był pierwszy raz i go to nie dziwi. W późniejszym okresie wizyty Policji zdarzały się sporadycznie. Obwiniony wyjaśnił także, iż nie do końca rozumie, co znaczy w „bliżej nieokreślonym czasie”, który jest wskazany w zarzucie. Kwestionuje zarówno okres wskazany w zarzucie, jak również to, że lokal przeszkadza D. N. (1). Odnośnie

przeprowadzonego remontu obwiniony wyjaśnił, iż pierwsza faza remontu i wygłuszenia odbywała się na początku czerwca 2016 roku. Kolejne prace odbywały się po pierwszych skargach mieszkańców, około października 2016 roku. Drzwi zostały wykonane w grudniu 2016 lub w styczniu 2017 roku. W ocenie obwinionego działalność lokalu nie jest uciążliwa dla sąsiadów (wyjaśnienia z dnia 07 lipca 2017 r. – k. 39-40).

W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego zasługują na miano wiarygodnych, aczkolwiek Sąd miał na względzie, iż w znacznym stopniu wyjaśnienia obwinionego są wyrazem jego ocen

i opinii dotyczących tego, czy prowadzona działalność zakłóca spójność D. N. (1). Za udowodnione uznać należy wykonanie prac remontowych w lokalu przy ul. (...) AK (...) 5 mających na celu dostosowanie tego obiektu do organizowania przyjęć, jak również to, iż

w związku z prowadzoną działalnością miały miejsce interwencje Policji.

Świadek **D. N. (1)** zeznała, że w dniu 11 grudnia 2016 r. około godziny 01:00 zadzwoniła na numer alarmowy 112, gdyż w lokalu Fabryka (...) przy ul. (...) AK (...) 5 w W. odbywała się głośna impreza, która rozpoczęła się około godziny 19:00-20:00. Słychać było muzykę, basy, krzyki, a także inne hałasy towarzyszące tego typu spotkaniom. Hałasy te były na tyle uciążliwe, iż świadek zdecydowała się wezwać Policję. Na miejsce przyjechał patrol Policji. Hałasy ustały około godziny 03:00. Świadek dodała, że tego rodzaju imprezy odbywają się w w/w lokalu cyklicznie w każdy piątkowy oraz sobotni wieczór

w godzinach 19:00-03:00 od końca czerwca 2016 r. Sporadycznie imprezy są organizowane

w tygodniu oraz w niedzielę. Świadek zeznała, że próbowała rozmawiać z obwinionym na temat uciążliwości organizowanych imprez, jednakże nie przyniosło to pożądanych rezultatów (zeznania – k. 5). Podczas przesłuchania przed Sądem świadek podtrzymała zeznania składane w toku czynności wyjaśniających. Ponadto zeznała, że w związku z działaniem Fabryki (...) dzwoniła co najmniej 10 raz na numer alarmowy 112. Świadek opisała zachowania, które jej zdaniem zakłócają ciszę nocną i spójność mieszkańców budynków położonych w sąsiedztwie tego lokalu. Świadek zeznała, że jest osobą niepełnosprawną, która chciałaby ciszy i spokoju. Okna jej mieszkania znajdują się naprzeciwko drzwi lokalu. Świadcowi trudno jest spać przy otwartym oknie. Świadek opisała problemy z parkującymi samochodami oraz niewłaściwe zachowanie uczestników imprez organizowanych w tym lokalu. Jest to dokuczliwe sąsiedztwo ponieważ obok są bloki mieszkalne. Obok pawilonu jest szkoła, a z tyłu przedszkole. Świadek zeznała także, iż obecnie lokal przy ul. (...) AK (...) 5 jest już mniej uciążliwy. B. zostały wyciszone (zeznania z dnia 07 lipca 2017 r. – k. 40-41).

W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na miano wiarygodnych, aczkolwiek cechują się one dużym stopniem ogólności w zakresie wydarzeń mających miejsce w innych dniach niż 11 grudnia 2016 r. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, jakoby przyjęcia/imprezy w lokalu Fabryka (...) odbywały się co tydzień. Zeznania świadka nacechowane są w dużej mierze jej subiektywnym nastawieniem do działalności gospodarczej prowadzonej przez obwinionego.

Zeznania świadka D. N. (1) w zakresie, w jakim dotyczą wydarzeń w dniu 11 grudnia 2016 r., są zbieżne z zeznaniami świadka **L. W.**, który interweniował w tym dniu w związku ze zgłoszeniem na numer alarmowy 112. Świadek ten zeznał, że przypomina sobie lokal Fabrykę (...) przy ul. (...) AK (...) 5 w W.. Uczestniczył tam w interwencji w związku z zakłócaniem ciszy nocnej. Świadek nie pamiętał, czy była to jednorazowa interwencja, czy też powtarzały się one w tamtym miejscu. Świadek potwierdził treść okazanej notatki (k. 1). Świadek nie pamiętał osoby, która zgłaszała interwencję. Z tego co natomiast świadek pamięta, było głośno, znacząco było słychać hałas na ulicy. Po przyjeździe na miejsce interwencji na ulicy była słyszalna muzyka oraz basy. Nie miał on wątpliwości, że hałas pochodzi z tego lokalu. Hałas ten mógł zakłócać spójność i spokój innych osób, ponieważ w sąsiedztwie znajdują się bloki mieszkalne. Świadek zeznał także, iż podczas interwencji funkcjonariusze Policji nie posiadali urządzeń umożliwiających stwierdzenie natężenia hałasu bądź rejestracji dźwięku (zeznania z dnia 13 października oraz 28 listopada 2017 r. – k. 53, 73).

Świadek **M. W.** zeznała, że jako dzielnicowy spotkał się raz czy dwa

z obwinionym T. L.. Miało to miejsce po interwencjach, jakie były zgłaszane przez ludzi. Skarżyli się na załatwianie potrzeb fizjologicznych przez gości lokalu na zewnątrz, zakłócanie ciszy nocnej. Podczas spotkania obwiniony

oprowadził świadka po lokalu. Świadek zeznał, że interwencje dotyczące zakłócania ciszy nocnej miały miejsce w nocy, a on – jako dzielnicowy – pracuje do godziny 21:00. Tym samym nie było możliwości, aby świadek osobiście interweniował w nocy. Świadek zeznał także, że nie pamięta szczegółów sprawy, ponieważ jest dużo tego rodzaju interwencji. Świadek zeznał jednak, że przypomina sobie, iż rozmawiał z obwinionym o wygłuszeniu drzwi od strony ul. (...) AK (...), a drzwi wejściowe powinny znajdować się z drugiej strony. Co do sposobu mierzenia natężenia hałasu, to funkcjonariusze Policji nie posiadają takich urządzeń. Stwierdzone jest „na ucho”. Przyjęto, że po godzinie 22:00 muzyka nie powinna się wydobywać z lokalu. Świadek zeznał, że od około pół roku nie ma żadnych skarg dotyczących działalności lokalu Fabryka (...) (zeznania z dnia 28 listopada 2017 r. – k. 73-74).

W ocenie Sądu zeznania świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem świadek jest osobą obcą dla obwinionego, a nadto jego zeznania są zbieżne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, m.in. z zeznaniami świadka Ł. W. co do faktu, iż miały miejsce interwencje w związku z działalnością lokalu Fabryka (...). Dokonując oceny zeznań świadka M. W. Sąd miał względzie, iż świadek ten z uwagi na zakres swoich obowiązków służbowych nigdy nie uczestniczył w nocnych interwencjach na ul. (...) AK (...) 5.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Ich treść nie budzi wątpliwości. Rzetelności, prawdziwości i fachowości powyższych dokumentów strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, aby tych cech owym dokumentom odmówić. Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd w szczególności oparł się na notatkach służbowych (k. 1, 10). Notatki te zostały sporządzone przez funkcjonariuszy Policji zgodnie z obowiązującymi przepisami w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych. Wątpliwości Sądu nie budziła także treść umowy dzierżawy nr (...) (k. 49-53) oraz informacje pozostające w dyspozycji Stołecznego S. Kierowania Komendy Stołecznej Policji dotyczące interwencji podejmowanych na ul. (...) AK (...) 5 w związku z działalnością Fabryki (...) (k. 54-57), a także informacja z (...) W. II (k. 59). W ocenie Sądu na miano wiarygodnych zasługują również kserokopie faktur VAT potwierdzające zakup przez R. L. (1) materiałów budowlanych. Faktury te zostały wystawione w dniu 30 kwietnia 2016 r. oraz 31 maja 2016 r. (k. 66-71).

Analizując tak ustalony stan faktyczny, zgodnie z poczynioną oceną materiału dowodowego, Sąd zważył co następuje:

T. L. został obwiniony o to, że w bliżej nieokreślonym czasie od końca czerwca 2016 r. do dnia 19 grudnia 2016 r. w W. przy Pułku (...) 5 jako osoba odpowiedzialna za organizowanie przyjęć w lokalu o nazwie Fabryka (...) poprzez głośne odtwarzanie muzyki oraz krzyki zakłócił ciszę i spoczynek nocny D. N. (1), tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.

Zgodnie z treścią art. 51 § 1 k.w. kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. typowo popełniane bywa przez działanie, ale większość wymienionych w przepisie sposobów realizacji czynności sprawczej może nastąpić również przez zaniechanie. Zakłócić ciszę hałasem lub alarmem można zarówno w taki sposób, że sprawca sam uruchomi urządzenie emitujące hałas, spowoduje go w inny sposób (np. prowokując psa do szczekania) lub włączy alarm, jak również w taki, że nie przeszkadza emisji hałasu –nie wyłącza urządzenia emitującego hałas, nie ucisza psa lub nie wyłącza alarmu. W literaturze przedmiotu podkreśla się, że o zakłóceniu spoczynku nocnego można mówić wówczas, gdy sprawca choć jednej osobie uniemożliwi odpoczynek we wskazanym czasie (M. B.,

w: M. B., Z. Ś., Podstawy materialnego, 2002, s. 121–122; P. K., w: M. M., Kodeks wykroczeń, 2009, s. 180–181).

Wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. jest skutkowe. Do jego dokonania konieczny jest skutek w postaci zakłócenia spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego lub wywołanie zgorzenia w miejscu publicznym. Hałas oznacza głośne dźwięki zakłócające spokój. Mogą to być różne dźwięki wywołujące wrzawę, harmider, rumor

(P. Kozłowska-Kalisz, w: M. Mozgawa, Kodeks wykroczeń, 2009, s. 180). Zazwyczaj o hałasie mówi się w kontekście odgłosów przyrody (hałas wody spadającej w wodospadzie, szczekanie psa, krakanie wron), pracujących urządzeń (warkot samochodów, przelatującego samolotu, odgłosy ruchu ulicznego). Hałas może być generowany przez człowieka, np. słuchanie głośno nastawionego radia lub telewizora, tupanie w domu, używanie wiertarki. W myśl art. 3 tzw. dyrektywy hałasowej (dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z 25 czerwca 2002 r. w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku, Dz.Urz. UE L Nr 189, s. 12 ze zm.), hałasem jest każdy niepożądany lub szkodliwy dźwięk powodowany przez działalność człowieka na wolnym powietrzu, w tym hałas emitowany przez środki transportu, ruch drogowy, ruch kolejowy, ruch samolotowy oraz hałas pochodzący z obszarów działalności przemysłowej. Pewien poziom hałasu, zwłaszcza w miastach, jest nieunikniony. Przekroczenie norm hałasu wskazanych w przepisach bez uzasadnienia, np. gospodarczego, użyteczności publicznej (np. praktykowane często w dużych miastach nocne remonty jezdni), stanowi realizację znamion wykroczenia z art. 51 § 1 k.w. Jednak nie tylko hałas przekraczający normy ustalone przepisami prawa pozwala na przyjęcie, że popełnione zostało omawiane wykroczenie. Każdy bowiem hałas o takim natężeniu lub czasie trwania, że zakłóca spójność lub spoczynek nocny, realizuje znamiona wykroczenia z art. 51 § 1 k.w. Podkreślić należy, iż z popełnieniem takiego czynu zabronionego będziemy mieli do czynienia nawet wówczas, gdy działanie sprawcy samo przez się nie jest naganne, np. gra na instrumencie muzycznym, przestawianie mebli, wbijanie gwoździ czy wiercenie otworów, ale odbywa się w takim czasie i w takich warunkach, że narusza spójność i uniemożliwia spoczynek nocny innych osób. Nie ma przy tym znaczenia, czy osoba, która skarży się na zakłócenie spokoju nocnego spała, czy też nie, może ona bowiem odpoczywać we wskazanym czasie w każdej wygodnej dla siebie formie, istotne jest tu więc naruszenie jej prawa do odpoczynku, a nie tylko snu. Do odpowiedzialności za czyn z art. 51 § 1 k.w. może być pociągnięta osoba, w której dyspozycji pozostaje źródło niepokoju zakłócające spójność, a której zachowanie jest bierne, czyli równoznaczne z jego utrzymywaniem (por. W. J., Komentarz do art. 51 Kodeksu wykroczeń, LEX).

W ocenie Sądu za udowodnione uznać należy, że w dniu 11 grudnia 2016 r. obwiniony T. L. jako osoba odpowiedzialna za organizowanie przyjęć w lokalu Fabryka (...) zakłócił spoczynek nocy D. N. (1). Wskazać należy, iż podczas składania wyjaśnień przez obwinionego w toku czynności wyjaśniających przyznał on, iż nadzoruje prawidłowy przebieg organizowanych przyjęć (k. 14). Tym samym nie ulega wątpliwości, iż obwiniony odpowiada za to, aby wydarzenia, które mają miejsce w w/w lokalu przebiegały w taki sposób, aby nie zakłócały spoczynku nocnego mieszkańców okolicznych budynków. Oczywistym jest, że obwiniony nie może ponosić odpowiedzialności za zachowanie osób znajdujących się poza lokalem, które oczekując na taksówkę zachowują się głośno lub załatwiają swoje potrzeby fizjologiczne w okolicy tego lokalu. Obwiniony decydując się na faktyczne prowadzenie lokalu, w którym organizowane są imprezy, podczas których odtwarzana jest muzyka, ponosi odpowiedzialność za to, czy muzyka ta i inne dźwięki wydobywające się z tego lokalu zakłócają ciszę nocną i spoczynek nocy osób, które mieszkają w pobliżu. Jest to szczególnie istotne w sytuacji, gdy obwiniony oraz R. L. (1) decydują się na prowadzenie tego rodzaju działalności wśród bloków mieszkalnych. Większość budynków znajdujących się przy ul. (...) AK (...) to budynki mieszkalne wielorodzinne. Nie można zatem twierdzić, że jest to centrum miasta i mieszkańcy okolicznych budynków muszą znosić hałas związany z odbywającymi się przyjęciami i imprezami w lokalu Fabryka (...). Nie jest to ściśle centrum miasta, gdzie nagromadzenie tego rodzaju lokali jest dość duże. Oceny tej nie zmienia fakt, iż dyrektor sąsiedniej szkoły nie składał skarg na funkcjonowanie lokalu Fabryka (...). Nie można bowiem pominąć faktu, że szkoła oraz w/w lokal funkcjonują w innych godzinach. Obwiniony był zobowiązany do przedsięwzięcia takich środków, które nie doprowadzałyby do zakłócenia nocnego odpoczynku okolicznych mieszkańców, czego nie zrobił, w konsekwencji czego doszło do zakłócenia spoczynku nocnego pokrzywdzonej. Prowadzenie tego typu działalności rozrywkowej w porze nocnej, w bliskim sąsiedztwie budynków mieszkalnych musi wiązać się z oczywistymi ograniczeniami poziomu dźwięków i hałasu dla koniecznego poszanowania praw mieszkańców tych budynków do niezakłóconego odpoczynku. Decydując się na nadzorowanie lokalu funkcjonującego w określonej porze i o określonym charakterze, a przede wszystkim w zamieszkałej okolicy, obwiniony, godził się z tym, że głośne odtwarzanie muzyki w porze nocnej będzie powodowało zakłócanie spokoju w sąsiedztwie klubu.

W toku postępowania dowodowego ustalono, iż funkcjonariusz Policji, który przybył do lokalu przy ul. (...) AK (...) 5 w W. w dniu 11 grudnia 2016 r. nie posiadał stosownych urządzeń pozwalających zmierzyć natężenie dźwięku wydobywającego się z lokalu Fabryka (...). W ocenie Sądu okoliczność ta nie ma znaczenia dla oceny odpowiedzialności obwinionego za zarzucane mu wykroczenie. Jak wskazano powyżej zarówno przepisy prawa unijnego, jak i regulacje krajowe przewidują normy dotyczące hałasu, których przekroczenie jest szkodliwe dla otoczenia. Przepis art. 51 § 1 k.w. nie odwołuje się jednak w swej treści do tego rodzaju norm. Przepis art. 51 § 1 k.w. odwołuje się jedynie do pojęcia hałasu, co oznacza głośne dźwięki zakłócające spokój. Funkcjonariusz Policji Ł. W., który przybył na miejsce interwencji w dniu 11 grudnia 2016 r. około godziny 01:05 w nocy stwierdził, że z lokalu Fabryka (...) wydobywa się muzyka i słyszalne były na zewnątrz lokalu basy, które zakłócały ciszę nocną i spoczynek nocny D. N. (1). Tym samym w ocenie Sądu doszło do zakłócenia spoczynku nocnego D. N. (1) w dniu 11 grudnia 2016 r.

Zgromadzony w sprawie materiał dowody nie pozwolił jednak na przypisanie obwinionemu T. L. odpowiedzialności za wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.

w zakresie wskazanym w zarzucie, a więc w okresie od końca czerwca 2016 r. do dnia 19 grudnia 2016 r., albowiem brak jest podstaw, aby uznać, iż w tym okresie dochodziło wielokrotnie do zakłócania spoczynku nocnego D. N. (2) i że ponosi za to odpowiedzialność obwiniony. Za udowodnione uznać należy jedynie zakłócanie spoczynku nocnego w/w w dniu 11 grudnia 2016 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd w ramach zarzucanego obwinionemu T. L. czynu uznał go za winnego tego, że w dniu 11 grudnia 2016 roku

w W. przy ul. (...) AK (...) 5, jako osoba odpowiedzialna za zorganizowanie przyjęcia w lokalu o nazwie Fabryka (...), zakłócił poprzez głośne odtwarzanie muzyki spoczynek nocny D. N. (1), tj. czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 51 § 1 k.w.

Uznając, iż zachowanie T. L. wypełniało znamiona czynu z art. 51 § 1 k.w., Sąd jednocześnie odstąpił od wymierzenia kary obwinionemu. Zgodnie z treścią art. 39 § 1 k.w. w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można - biorąc pod uwagę charakter i okoliczności czynu lub właściwości i warunki osobiste sprawcy - zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary albo odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego. Wymieniony wypadek może odnosić się zarówno do wykroczeń umyślnych, jak i nieumyślnych. W świetle dyspozycji art. 39 § 1 k.w. z wypadkiem zasługującym na szczególne uwzględnienie mamy do czynienia, jeśli przemawiają za tym determinanty o charakterze podmiotowym (właściwości i warunki osobiste sprawcy) lub przedmiotowym (charakter i okoliczności czynu). Katalog okoliczności umożliwiających przyjęcie wspomnianego wypadku ma charakter zamknięty. Tym samym, przykładowo, dla oceny, że w danej sprawie mamy do czynienia

z wymienionym wypadkiem nie ma znaczenia zachowanie sprawcy po popełnieniu czynu (np. skrucha, przeproszenie pokrzywdzonego itp.).

Mając na uwadze dość niski stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego wykroczenia oraz dodatkowo jej warunki osobiste, czy też to, że nie został wcześniej ukarany za popełnienie wykroczenia, Sąd uznał, iż wystarczające będzie poprzestanie na stwierdzeniu sprawstwa obwinionego z jednoczesnym odstąpieniem na podstawie art. 39 § 1 k.w., od wymierzenia jej kary. Sąd uwzględnił również okoliczności, iż do zakłócenia ciszy i spoczynku nocnego miało dojść w pierwszym okresie działalności lokalu Fabryka (...). Obwiniony na bieżąco poznawał warunki funkcjonowania tego lokalu oraz jego wpływu na otoczenie. Obwiniony, chcąc wyeliminować czynniki uciążliwe dla okolicznych mieszkańców podjął szereg działań mających m.in. na celu wygłuszenie lokalu. Działania te okazały się skuteczne, albowiem od około sześciu miesięcy brak jest skarg na funkcjonowanie tego lokalu, o czym zeznawała świadek M. W.. Pokrzywdzona D. N. (1) również zeznała, iż sytuacja ulegał poprawie.

Tak ukształtowane orzeczenie powinno odpowiadać stopniowi społecznej szkodliwości czynu obwinionego oraz stopniowi jego zawinienia, a także spełnić cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie na podstawie art. 119 k.p.w. w zw.

z art. 624 § 1 k.p.k. Mając na uwadze, iż Sąd odstąpił od wymierzenia kary obwinionemu T. L., postanowiono również zwolnić obwinionego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania. W ocenie Sądu przemawiają za tym względy słuszności.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć obrońcy obwinionego.